

Diari Oficial

del

Consell General

Núm. 7/1994 - 12 pàgines
Sessió Ordinària del dia 9 de juny de 1994

El dia 9 de juny de 1994, dijous, es reuneix a la Casa de la Vall el M.I. Consell General, en Sessió Ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia següent:

1. Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei d'ordenament del sistema educatiu andorrà.

2. Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de radioafició i d'instal·lacions radioelèctriques d'afeccionat.

3. Examen i presa en consideració, si escau, de la Proposició de llei d'accessibilitat.

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M.I. Srs. Josep Dalleres Codina i Miquel Aleix Areny, Síndic General i Subsíndic General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

- M.I. Sr. Marc Forné Molné
- M.I. Sr. Josep Garrallà Rossell
- M.I. Sr. Antoni Martí Petit
- M.I. Sr. Manuel Mas Ribó
- M.I. Sr. Vicenç Mateu Zamora
- M.I. Sr. Pere Moles Aristot
- M.I. Sr. Francesc Xavier Mora Baron
- M.I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons
- M.I. Sr. Jaume Riba Sabaté
- M.I. Sr. Josep Anton Ribes Roca
- M.I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa
- M.I. Sr. Gilbert Saboya Sunyé
- M.I. Sr. Estanislau Sangrà Cardona
- M.I. Sr. Jordi Torres Alís
- M.I. Sr. Joan Travesset Grau

- M.I. Sr. Vicenç Alay Ferrer
- M.I. Sr. Miquel Aleix Areny
- M.I. Sr. Josep Areny Fité
- M.I. Sr. Modest Baró Moles
- M.I. Sr. Ladislau Baró Solà
- M.I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany
- M.I. Sr. Enric Casadevall Medrano
- M.I. Sr. Antoni Cerqueda Gispert
- M.I. Sr. Francesc Cerqueda Pascuet
- M.I. Sr. Josep Dalleres Codina
- M.I. Sr. Simó Duró Coma
- M.I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols

El M.I. Sr. Jordi Cinca Mateos ha excusat la seva absència.

Hi és també present el M.I. Sr. Oscar Ribas Reig, Cap de Govern, acompanyat dels M.I. Srs. Gabriel Dalleres Codina, Ministre de Sanitat; Rosa M. Mandicó Alcobé, Ministra d'Educació, Joventut i Esports; Josep Casal Casal, Ministre de Finances; Jordi Mas Torres, Ministre d'Ordenament Territorial i Medi Ambient; Jaume Serra Serra, Ministre d'Economia; Marc Vila Amigó, Ministre de Relacions Exteriors, i Ramon Serra Farrero, Ministre d'Afers Socials.

Assisteix també a la sessió el Sr. Carles Santacreu Coma, Secretari General del Consell General.

Després de comprovar els membres assistents a la reunió el M.I. Sr. Síndic General declara oberta la sessió.

(Són les 16h20)

El M.I. Sr. Síndic General:

Passem, doncs, al primer punt de l'ordre del dia:

1. Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei d'ordenament del sistema educatiu andorrà.

Passaré la paraula al Sr. Simó Duró, ponent nomenat per la Comissió, que ens presentarà l'informe adoptat per la Comissió.

El M.I. Sr. Simó Duró:

Gràcies, Sr. Síndic.

Molt Illustres Senyors.

Sincerament, em plau, en nom de la Comissió Legislativa d'Educació, Cultura, Recerca i Esports, portar a la consideració del Consell General d'Andorra per a la deguda aprovació, el Projecte de llei d'ordenament del sistema educatiu andorrà.

Aquest Projecte de llei respon a l'imperatiu fixat per la Llei qualificada d'educació del dia 3 de setembre de 1993, que fixa en el seu article sisè, entre altres, que el sistema educatiu andorrà es regeix per la Llei de desenvolupament del sistema educatiu andorrà. Com a ponent i en síntesi, he de dir que, en el seu dia, diversos grups polítics presentaren un total de 187 esmenes. D'aquestes una esmena no fou admesa, vuit esmenes no foren aprovades, trenta-dues esmenes foren aprovades, es retiraren vuitanta-dues esmenes amb la presentació posterior d'esmenes transaccionals que s'han aprovat. Una esmena amb la presentació posterior d'esmenes transaccionals no s'ha aprovat, i seixanta-nou esmenes sense la presentació posterior d'esmenes transaccionals.

En resum, de l'examen reglamentari d'un projecte inicial amb 56 articles, ara la Comissió Legislativa d'Educació, Cultura, Recerca i Esports porta a la consideració del Ple per a examen i aprovació, si escau, un Projecte de llei d'ordenament del sistema educatiu andorrà, vertebrat en 77 articles, més dos articles de disposicions addicionals, més dos articles de disposicions finals.

Aquest text de llei, potser extens, plasma la voluntat i la participació àmplia de tots els sectors responsables que es dediquen a la noble i delicada tasca de l'ensenyança. En nom d'aquest Projecte de llei consensuat en el si de la Comissió, volem, és a dir, la Comissió vol que tots els que ens han ajudat, i que han estat nombrosos, sentin que aquest Projecte de llei és una mica d'ells. Aquesta Comissió també sap que aquest text és el començament d'una llei que en el futur caldrà polir, adaptar, vertebrar en reglaments i plans i potser, també, enfortir.

Per acabar, la Comissió Legislativa d'Educació, Cultura, Recerca i Esports voldria demanar a aquesta Assemblea, abans de l'adopció definitiva del text del Projecte de llei, que s'aportessin unes correccions al Projecte de llei que s'ha remès, per errors i oblit, que vénen en posar al net el treball de la Comissió. Aquests errors es refereixen als articles següents:

- article 27, on es parla del nombre d'alumnes per aula, convindria posar "no ha de ser superior a 25", és a dir, afegir-hi un "no".

- article 31, sempre hi ha un error on es fa la crida d'un article que es diu article 20, però no es tracta de l'article 20, sinó de l'article 22; és a dir, convindria corregir-ho afegint-hi article 22.

- article 52, hi ha dues expressions: superen i superin i reben i rebran. Convindria per a efectes del text mantenir un sol redactat, el present que és: superen i reben.

Això pel que fa als errors de mecanografia.

També hi ha hagut un oblit, i llavors es crida l'article, i es tracta de l'article 13, aquest oblit és de cinc mots que es trobaven en el Projecte que havia estat objecte de transacció. En aquest article es parla que per tenir una millor receptivitat de l'infant convé que el llenguatge matern d'aquest pugui ser usat. Evidentment que fóra objecte de conflicte segons la procedència d'aquests infants. Llavors, cal afegir el que en el redactat inicial es trobava, és a dir, "sempre que sigui possible", és a dir, l'article 13 en comptes de fer referència únicament a la llengua materna que es posi per evitar conflictes "sempre que sigui possible".

Aquesta Comissió, en l'estudi i la presentació d'aquest text, no té res més a dir que en nom de l'educació gràcies a aquesta Assemblea.

El M.I. Sr. Síndic General:

Moltes gràcies, Sr. Duró.

Passaria la paraula als grups parlamentaris, si volen afegir quelcom abans de passar a la votació.

Pel Grup Mixt: Sr. Vicenç Mateu.

El M.I. Sr. Vicenç Mateu:

Gràcies.

Bé, només afegir a les paraules del Sr. Duró, que comparteixo plenament, que cal recordar que l'educació és un dret fonamental que està recollit en la Constitució. El proppassat mes de setembre de 1993, es va aprovar la Llei qualificada i pendent d'aquesta Llei qualificada hi havia aquesta Llei d'ordenament del

sistema educatiu andorrà. Vull recordar, també, que finalment aquesta Llei el que farà és fixar el marc general de tots aquells ensenyaments que depenen directament del Govern andorrà. De com la presència del Govern andorrà a l'ensenyament va començar a través de l'andorranització. De com l'any 1982 va tenir lloc la fundació de l'Escola Andorrana, i de tota la via que s'ha anat fent durant aquests dotze anys d'existència, de com tots hem anat aprenent, de com s'ha anat millorant, i des d'aquí crec que és el moment de recordar aquella gent, que en el seu moment i sense gaire seguretat, van decidir tirar el projecte endavant.

Finalment, vull assenyalar, també, el lloc central que en la construcció de la identitat moderna del nostre país ha de tenir l'educació. Nosaltres entenem que això cal fer-ho des de la qualitat, des de la universalitat i des de la flexibilitat i la capacitat d'innovació.

I vull recordar que un cop aprovada aquesta Llei, i potser aquest és el tema —a part de la regulació de l'ensenyament que depèn directament del Govern— més important, doncs, queda oberta la porta perquè en el termini més breu possible tingui lloc la inajornable homologació dels estudis de l'Escola Andorrana.

Moltes gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Passo la paraula al Sr. Areny, per l'Agrupament Canillo-Massana.

El M.I. Sr. Josep Areny:

Gràcies, Sr. Síndic.

En primer lloc, vull dir també que compartim plenament el que acaba de dir el company Simó Duró, i afegir que l'Agrupament Canillo-Massana, i com a representant d'aquest grup parlamentari a la Comissió Legislativa d'Educació, Cultura, Recerca i Esports, vull manifestar el meu desig per l'aprovació avui, per part del Consell General, de la Llei del sistema educatiu andorrà.

Si bé és cert que l'examen d'aquesta Llei no havia pogut produir-se amb anterioritat, perquè la Llei qualificada d'educació va ser tan sols aprovada el mes de setembre de 1993, hem de ser conscients de la tasca que tenim l'obligació d'acomplir per assegurar una qualitat òptima al sistema educatiu, que no s'acaba avui ni aquí.

Permeteu-me, senyors Consellers, que parli també de l'Escola Andorrana. Ja han passat deu anys des que es van obrir les primeres aules de l'Escola Andorrana. Ja són més d'un miler els infants que s'hi eduquen i tenen

el dret d'exigir una qualitat i una seguretat en l'ensenyament. No es pot improvisar ni jugar amb el futur educatiu de les noves generacions d'andorrans. Des de la nostra ferma voluntat de donar suport al sistema educatiu nacional estem disposats a aportar la nostra col·laboració en els debats parlamentaris que resten a fer, però sobretot, demanem al Govern que tracti amb la màxima urgència i amb la major cura el desplegament administratiu de la Llei en el sistema educatiu andorrà, que avui aprovarà aquest Molt Illustre Consell General. Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Passo la paraula a la Coalició Nacional Andorrana.

Sr. Simó Duró.

El M.I. Sr. Simó Duró:

Gràcies, Sr. Síndic.

Després del treball que vam fer a nivell de la Comissió i, evidentment, en què sols les parets i les actes reflecteixen un treball continu i cordial, he de dir, ben sincerament, que a nivell de la Coalició Nacional Andorrana pensem que no cal fer cap apologia.

És un text que la CNA ha consensuat amb la totalitat dels grups parlamentaris. Nosaltres entenem que així tot està dit. Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic:

Passo la paraula al Sr. Jaume Bartumeu per Nova Democràcia.

El M.I. Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies, Sr. Síndic.

Em correspon substituir el company que participa en la Comissió, que és el Sr. Jordi Cinca.

Efectivament, els companys que m'han precedit en l'ús de la paraula ja han dit bastants de les coses que també volíem dir nosaltres i això és bo. Això demostra que aquesta Llei realment és una llei en la qual tots els grups parlamentaris hem aconseguit arribar a uns acords polítics, que més enllà de les divergències i de les diferències de plantejaments i de programes, demostren que estem caminant vers la consolidació d'un ensenyament nacional andorrà fora de perspectives de partit o d'orientació política. I això ja és bo. I el Sr. Simó Duró com a President de Comissió penso que ha explicat molt bé com s'havia treballat a la Comissió.

L'any passat, quan es va aprovar aquí la Llei qualificada d'educació, —a la qual feia abans referència el company Josep Areny— jo vaig intervenir, i l'altre dia tornàvem a llegir l'acta, en el sentit de parlar d'un sentiment una mica mig barrejat sobre un vas mig ple o un vas mig buit. I això va generar una certa polèmica en aquell moment. Jo diria que avui el vas que en aquell moment ens semblava mig ple s'ha omplert una mica més. També, com ha dit el Sr. Josep Areny, l'hem d'acabar d'omplir. En tot cas, nosaltres el que volíem dir és que s'ha millorat el text que va enviar el Govern, s'ha millorat amb voluntat constructiva.

N'ha resultat un text que no és el text de Llei que nosaltres originàriament hauríem volgut, però que ens satisfà en el conjunt del seu redactat. Ens sembla que s'ha aconseguit reforçar la voluntat de consolidar la identitat nacional andorrana a través de l'ensenyament que s'aporta a les noves generacions. S'ha aconseguit deixar ja assentat, sense ambigüitats, que l'ensenyament nacional andorrà està assentat damunt d'un pilar que es diu Escola Andorrana i que, a més a més, aquest text que avui el Parlament andorrà adoptarà permet, de manera bastant clara, aconseguir una homologació d'estudis, a la qual abans s'ha fet referència, i que s'acabi amb l'angoixa que començaven a tenir les nombroses famílies que havien confiat en l'ensenyament nacional andorrà i que no acabaven de veure quina seria la sortida fora de les nostres fronteres.

Però per acabar d'omplir el vas o el got encara ens queden coses a fer, hem de consolidar, com s'ha dit també abans, l'Escola Andorrana. S'haurà de parlar —no és avui el dia de fer-ho, però potser sí de fer-hi referència— de com s'acaba de configurar el pla d'estudis de l'ensenyament nacional andorrà, de què hem de fer amb el batxillerat, quin serà el batxillerat andorrà que aquesta Llei ja defineix amb grans eixos, quina és l'orientació general, i quina és la direcció que agafa l'Escola Andorrana. Això és el que probablement des de la Comissió o des de diferents grups tindrem ocasió de preguntar al Govern en el seu moment, però avui volíem deixar constància aquí és que anem omplint el vas. I això és important per a Andorra. Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Passo la paraula al Sr. Martí pel Grup Lliberal.

El M.I. Sr. Antoni Martí:

Tal i com ha explicat el ponent de la Comissió d'Educació, Cultura, Recerca i Esports, el company Sr. Simó Duró, en el si de la Comissió s'ha optat per abandonar les posicions dogmàtiques i deixar pas en gairebé tots

els articles al consens, com calia. I ha estat important de fer-ho així. En el mateix sentit i per no polititzar la Llei, es va acordar de no fer cap reserva d'esmena, perquè l'important era, més enllà de discursos estèrils encaminats a demostrar qui és el més nacionalista en aquest tema, donar sortida mitjançant una bona Llei al nostre model educatiu.

Els liberals som conscients que el més important queda per fer i penso en particular en l'assoliment de les convalidacions així com en l'elaboració dels plans d'estudi de batxillerat. Això per al Govern ha de ser una prioritat, evidentment, —i em sembla que puc parlar en nom de tots els companys de la Comissió— que aquests temes des de la Comissió se seguiran amb molta atenció, perquè en tenim l'obligació.

Avançar finalment, des d'ara, sense voler allargar-me més, que els liberals votarem amb tota satisfacció a favor de la Llei, una Llei que pensem que és suficientment sòlida per perdurar en el temps, tot i que sabem que els sistemes educatius estan sotmesos a evolució constant.

Gràcies, Sr. Síndic.

El M.I. Sr. Síndic General:

Passo la paraula al Sr. Joan Travesset per l'Agrupament Nacional Democràtic.

El M.I. Sr. Joan Travesset:

Sí, gràcies, Sr. Síndic.

Bé, després d'haver escoltat les manifestacions dels diferents grups parlamentaris, en primer lloc, voldria felicitar el gran treball de consens, l'esperit de transacció que hi va haver en l'elaboració d'aquest Projecte de llei. Un Projecte de llei, que cal dir d'entrada, era un bon Projecte de llei, tenia una gran estructura i la prova és que s'ha mantingut. En contrapartida, potser, ha variat una mica l'esperit, s'ha transformat en un Projecte llei un pèl més reglamentista, que potser no lliga ben bé amb el concepte que nosaltres tenim de com ha de ser la filosofia d'una llei, però bé, dit això, em cal felicitar tots els membres de la Comissió que en tot moment han aportat tot el millor que han tingut.

També volem donar les gràcies a tots aquells que ens han pogut ajudar. És ben cert, hem tingut ajuts de diversos llocs; hem intentat de deixar ben alt el plantejament que realment era necessari per al nostre futur, tal com he dit abans, i en tot cas, també voldria recordar el treball fet per l'anterior Govern, que a fi de comptes ha estat el motiu principal del perquè nosaltres hem treballat molt profundament i amb molta urgència en

aquesta Llei. El resultat final, tal com han dit abans alguns dels companys, és satisfactori, repeteixo, potser una mica reglamentista, però en tot cas, des de l'Agrupament Nacional Democràtic, els companys han trobat que s'ha fet un bon treball. De moment no voldria afegir res més. Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Vistes les manifestacions fetes pel conjunt de grups parlamentaris, proposaria...

Sr. Simó Duró.

El M.I. Sr. Simó Duró:

Perdoneu-me, Sr. Síndic.

És que abans, quan hem parlat de tots aquells oblits, el Vice-president de la Comissió m'ha recordat que n'hi ha un que arribava a fer el consens, perquè en un cert moment ho havíem tret i després es va afegir. És l'article 40. Quan es parlava de la cultura, havíem posat "la cultura universal actual". Evidentment que el llenguatge de la cultura és universal, és actual, és del passat i serà la cultura del futur, llavors és gairebé una cacofonia que no és convenient.

Aquesta hauria de ser una cosa que s'hauria de treure. Es tractaria de suprimir de l'article 40 el terme "actual".

El M.I. Sr. Síndic:

A l'article 40, línia 16, treure la paraula "actual".

Sr. Bartumeu.

El M.I. Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, era per dir, que em sembla que també a l'article 64, quan parlem de formació andorrana, quan es diu de la "llengua catalana" hauria de dir de la "llengua i literatura catalana", si hem de correspondre al que actualment s'està ensenyant a les escoles.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Duró.

El M.I. Sr. Simó Duró:

Això sí que ho recordo, que vam deixar la "llengua catalana", no ho vam treure i va ser objecte de transacció, va quedar la "llengua catalana".

El M.I. Sr. Síndic General:

Perdó, l'article 64 queda doncs com està redactat en el text.

Voldria precisar també que a l'article 13, al qual s'ha fet menció abans —sempre que sigui possible— s'ha d'afegir a la quarta línia "després d'expressió". No havia estat precisat.

No hi ha cap més intervenció?

Proposaria, doncs, d'aprovar la Llei per assentiment de la Cambra.

Queda aprovada la Llei amb el preàmbul i el títol, per assentiment.

Passaríem, doncs, al segon punt de l'ordre del dia:

2- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de radioafició i d'instal·lacions radioelèctriques d'aficionat.

Passo la paraula a la Sra. Rosa Ferrer, ponent designada per la Comissió per presentar l'informe adoptat per aquesta.

La M.I. Sra. Maria Rosa Ferrer:

Gràcies, Sr. Síndic.

En primer lloc, entenc que és important manifestar davant del Ple del Consell General que el debat en Comissió ha estat presidit per una voluntat de diàleg i de consens que s'ha assolit bastament en els treballs de la Comissió. Crec que el resultat final així ho demostra i, sobretot, crec que val la pena esmentar que pràcticament tots els acords han estat adoptats per unanimitat.

La Comissió Legislativa d'Interior s'ha reunit en les sessions dels dies 6 de maig del 94, 16 de maig del 94 i 20 i 25 de maig de 1994 també, i ha analitzat el text del Projecte de llei de radioafició i d'instal·lacions radioelèctriques d'aficionat, tramès pel Govern.

En total han estat presentades 39 esmenes i el procediment o mètode de treball que s'ha seguit ha estat, en primer lloc, d'analitzar les esmenes formulades a l'articulat i, finalment, les esmenes al títol del Projecte de llei, donant com a resultat el redactat que se sotmet avui en aquesta Cambra.

Les 39 esmenes presentades es desglossen per grups parlamentaris, d'acord amb l'ordre del número presentat. D'aquestes, 24 han estat formulades pel Grup Mixt, 14 per Coalició Nacional Andorrana i 1 per l'Agrupament Canillo-Massana.

D'aquestes esmenes en total han estat aprovades 16, no aprovada només n'hi ha hagut 1 i de retirades, 22; de les quals 13 s'han retirat en presentació posterior d'esmenes transaccionals que han estat aprovades i 9 sense presentació posterior d'esmenes transaccionals.

Val a dir que aquest Projecte de Llei de radioafició i d'instal·lacions radioelèctriques d'aficionat, com el seu nom indica, i en el seu preàmbul en l'exposició de motius també queda reflectit, es tracta d'una llei que és molt tècnica, però que per això no és menys important com a text legal.

Aquesta Llei afecta un col·lectiu concret de la societat, en tractar-se d'una activitat que es porta a terme exclusivament per afició i sense caràcter professional ni lucratiu, que implica la dedicació a la comunicació a distància per mitjà de les ones electromagnètiques.

Aquesta activitat serveix de vincle de relació humana sobre la base de l'amistat i la fraternitat entre els radioaficionats d'arreu del món.

Alhora, ja s'ha demostrat aquí a Andorra, malauradament hi ha hagut ocasió de poder-ho demostrar amb anterioritat, aquest col·lectiu col·labora i ha col·laborat en tasques de protecció civil.

Per aquest motiu, des de la Comissió es va creure convenient consultar el Director de la Policia, precisament per aquestes connotacions que té en tasques de protecció civil, i alhora es va demanar un informe al Servei de Telecomunicacions per la part tècnica que implica aquesta Llei.

De tot el treball ha resultat l'articulat que se sotmet avui al ple d'aquesta Cambra parlamentària.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Passo la paraula als diferents grups parlamentaris, pel Grup Mixt: Sr. Vicenç Alay.

El M.I. Sr. Vicenç Alay:

Gràcies, Sr. Síndic.

Bé, no hi ha gaire a afegir al que ha dit la ponent, compartim completament les seves paraules. Hem de dir que no totes les lleis que tractarem aquí seran temes tan polítics com els que hem tractat anteriorment com, per exemple, la Llei d'educació, però sadollarà tots els àmbits i en aquest cas creiem que calia ordenar un àmbit com aquest, el de la radioafició, pels implicats, pels radioaficionats i també per la imatge d'Andorra dins del món de la radiocomunicació.

Les esmenes han estat totes, com ha dit la ponent, tècniques o jurídiques. Creiem que la Llei compleix amb els seus objectius i no hi ha res més per part nostra per a comentar.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Agrupament Canillo-Massana: Sr. Modest Baró.

El M.I. Sr. Modest Baró:

Gràcies, Sr. Síndic.

L'Agrupament Canillo-Massana comparteix plenament el que acaba de manifestar la ponent Sra. Rosa Maria Ferrer i, per tant, estem d'acord amb el text de Projecte de llei de radioafició i estacions elèctriques per afeccionat.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per Coalició Nacional Andorrana: Sr. Simó Duró.

El M.I. Sr. Simó Duró:

Coalició Nacional Andorrana en el seu moment de treball sobre el Projecte va fer una sèrie de remarques que es van quedar com a remarques en el si de la Comissió, en el moment del treball.

Aquest text és, doncs, un text anhelat, ja que a nivell d'aquesta Assemblea, des dels anys 80, ja s'estava un preocupant i desvetllant per aquesta qüestió, la dels radioaficionats. També sabem que en el seu moment i sobretot l'any 82, la seva acció va ser més que elogiosa. Aquest text ens sembla bé i nosaltres, la Coalició Nacional Andorrana, li donem un suport i una aprovació total.

He dit, Sr. Síndic i gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per Nova Democràcia: Sra. Rosa Ferrer.

La M.I. Sra. Maria Rosa Ferrer:

Sí, gràcies, Sr. Síndic.

Bé, jo no afegiré gran cosa més al que s'ha dit. L'únic que, a títol personal, crec que val la pena de dir és que les esmenes que s'han presentat i que han estat negociades amb molt de diàleg i de consens a nivell de Comissió, a títol personal, entenc que milloren molt el

text i que, en tot cas, el que s'ha intentat fer és aportar innovacions o afegir coses des d'un punt de vista tant tècnic com jurídic, com ha dit molt bé el Sr. Forné, el President de la Comissió, i que el resultat final és una opinió molt personal. Entenc que el que s'ha aconseguit és una millora del text.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Pel Grup Lliberal: Sr. Marc Forné.

El M.I. Sr. Marc Forné:

Gràcies, Sr. Síndic.

Aquesta Llei és ben clar que no té un contingut de caire polític, però, en canvi, per a mi en té un encara més important, té un contingut de sobirania; és una de les lleis primeres, potser, després de les que va aprovar aquesta Cambra l'any passat, que incideix en una matèria que abans era regulada pels Veguers i, en canvi, ara la regula aquest Parlament andorrà. I això ja ho va fer el Govern anterior amb un decret que atribuïa unes freqüències determinades. Hi ha una part de feina a fer encara, que és regular el problema de l'ona CB i altres ones que estan una mica descontrolades a tot arreu, a Andorra també, i és feina que la Comissió o el Govern o conjuntament, potser haurem de continuar fent.

Pel fet de no ser una llei amb cap contingut polític intern, evidentment, les esmenes presentades per uns grups han estat acceptades per d'altres, entre altres els Lliberals hem acceptat, naturalment, esmenes fetes pels companys de la Comissió i només em queda dir que la ponent, la Sra. Rosa Ferrer, va fer un treball de síntesi molt ben portat i li agraeixo en nom de tota la Comissió.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per l'Agrupament Nacional Democràtic passo la paraula al Sr. Jordi Torres.

El M.I. Sr. Jordi Torres:

Després de l'informe de la ponent amb el qual estem plenament d'acord, voldríem fer esment, l'Agrupament, que nosaltres no vam presentar cap esmena a aquesta Llei, però sí que vam votar favorablement totes les esmenes que, vam considerar, milloraven el text,

encara que no fos una llei política, però es podia millorar.

Vull recollir la remarca que ha fet el Sr. Marc Forné sobre l'esperit de sobirania que té aquesta Llei; hi estem totalment d'acord, però la filosofia d'aquesta Llei, després de les esmenes, es manté amb la proposta inicial que havia presentat el Govern.

En conclusió, també vull dir que votem aquesta Llei perquè omple un buit legislatiu que existia fins ara per tot el que feia referència a la matèria de radioafició.

Gràcies, Sr. Síndic.

El M.I. Sr. Síndic General:

Vistes les manifestacions dels grups parlamentaris, proposaria també l'acceptació de la Llei per assentiment de la Cambra.

Queda, doncs, aprovada la Llei per assentiment, amb el seu títol i l'exposició de motius.

Donarem lectura a l'informe del Govern sobre la Proposició de llei d'accessibilitat, tercer punt de l'ordre del dia.

Sr. Secretari de Sindicatura, si us plau.

El M.I. Sr. Estanislau Sangrà:

"El Govern ha examinat la Proposició de llei d'accessibilitat, presentada pel Grup Parlamentari Coalició Nacional Andorrana i, si bé comparteix plenament els objectius que vol assolir l'esmentada Proposició de llei, descrits succintament en la seva exposició de motius, considera que aquest text és excessivament detallista i entén que seria més adient la redacció d'una llei d'accessibilitat més general i concisa i que el seu desenvolupament posterior s'efectués per mitjà d'un reglament que recollís tots els aspectes tècnics i de detall, més propis d'una normativa d'aquest rang.

Si s'efectués la descomposició esmentada, es podrien incorporar al Reglament, amb gran facilitat, les constants i freqüents innovacions tecnològiques que van sorgint al mercat de la construcció i més concretament en el sector del mobiliari urbà.

El Govern també considera que abans de l'aprovació d'una llei d'accessibilitat, el Consell General hauria de disposar d'una valoració aproximada de les despeses que comportaria per a les administracions l'arranjament dels edificis i espais públics existents, així com l'arranjament dels edificis públics de propietat privada.

Llavors la llei podria establir amb més elements de judici els terminis previstos per fer accessibles els edificis i espais públics existents.”

Donarem també lectura a l'informe que se'ns ha fet arribar des del Ministeri d'Ordenament Territorial i Medi Ambient:

“El proppassat 5 de maig, la M.I. Sindicatura, atenent el que preveu l'article 103/2 del Reglament del Consell General, envià al Govern la Proposició de llei d'accessibilitat que ha presentat el grup parlamentari Coalició Nacional Andorrana.

Sobre el text presentat, s'ha demanat per carta un informe al Col·legi Oficial d'Arquitectes d'Andorra i al Col·legi d'Enginyers Superiors d'Andorra, y s'han rebut respectivament el 20 i el 24 del corrent els informes d'ambdós col·lectius els quals posen de manifest especialment els punts següents:

1.- L'apartat “Exposició de motius”, fixa l'any 2000 el termini màxim per tenir una Andorra accessible; potser és molt ambiciós.

2.- L'apartat 3 “Classificació de l'entorn segons el grau d'accessibilitat” sembla optimista i, com a mínim, hauria de comptar amb la classificació de difícilment adaptable i/o practicable.

3.- L'article 6/4 estableix que els edificis de serveis dels parcs naturals han de disposar d'una maqueta per facilitar la percepció de l'entorn. Hauria de deixar sense especificar el tipus d'informació.

4.- L'article 9 defineix l'àmbit d'aplicació de la Llei en els locals públics existents on s'efectuïn obres de reforma, millora o ampliació que afectin el 50% de la capacitat d'edificació de l'àrea d'ús públic. S'hauria de definir d'una manera més clara.

5.- La redacció dels articles 11 i 12 no queda prou clara; per efectuar l'adaptació dels elements comuns cal la conformitat del propietari, i per fer practicables espais determinats que afectin elements estructurals, cal únicament un informe favorable de la Comissió per al Foment de l'Accessibilitat. Semblaria que ambdós casos s'haurien de tractar de la mateixa manera.

6.- L'article 18, règim sancionador, hauria d'establir les responsabilitats de cada gent.

7.- La disposició transitòria primera hauria de regular, a més, com a excepció, els edificis existents que no es modifiquen, no s'amplien, reformen o canvien d'ús.

8.- S'haurien de revisar les dates fixades per a la supressió de barreres i establir dates més realistes.

9.- S'hauria d'incloure dins de la Llei el text de les ordinacions del 1987 i 1988, a fi de tenir un text únic.

10.- En l'annex 2/A, hi manca l'encapçalament de les columnes.

11.- L'article 13/4 assimila els remuntadors mecànics de les estacions d'esquí a vehicles de transport públic; cal que el reglament d'aplicació es faci en els mateixos terminis: disposició transitòria 2a C.

12.- Als annexos 1 i 3, la col·locació de passamans en rampes de vianants hauria de ser doble: un a 0,9 metres i un segon a 0,7 metres d'alçada des del terra.

13.- L'annex 2 hauria de tenir en compte una reserva de places d'aparcament per a persones amb mobilitat reduïda en tots els locals públics.

14.- L'annex 3 s'ha de complementar de manera que la terminació de la prolongació dels passamans de les rampes de vianants ha de fer-se a terra o a la paret. En el mateix concepte, els espais inicials i finals de les rampes han de tenir un paviment diferenciat en acabat i color igual que les escales.

Complementant les observacions efectuades pels Col·legis Oficials d'Arquitectes i d'Enginyers Superiors observem:

1r.- La Llei hauria de redactar-se de manera més genèrica i desenvolupar-se mitjançant un reglament, estri més adequat i flexible de regulació.

2n.- Per facilitar la comprensió del text s'hi hauria d'annexar uns dibuixos que recollissin les principals dades.

3r.- Per clarificar responsabilitats hauria d'afegir-se a l'article 18 el següent text: l'atorgament del permís de construir, segons projecte presentat, no podrà en cap moment presentar-se com a justificatiu per no respectar la present Llei, essent el sol·licitant l'únic responsable d'efectuar els treballs necessaris pel seu compliment.

4t.- L'ordinació número 1, apartat ascensors, del 31 de juliol de 1992, s'ha de modificar de manera que l'obligatorietat de la col·locació de l'ascensor en edificis nous passi a ser la de la nova Llei d'accessibilitat, en edificis de més de planta baixa i tres plantes. Els textos dels articles 4/B2 i 12 es presten a confusió i, per tant, cal clarificar-los.

5è.- Juntament amb la present Llei seria convenient poder disposar d'una valoració aproximada dels costos que pot comportar a les administracions l'arranjament dels seus edificis i els espais públics i l'arranjament dels edificis públics existents de propietat privada.”

En l'informe s'adjunten els informes del Col·legi Oficial d'Arquitectes i del Col·legi d'Enginyers Superiors. Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Moltes gràcies.

Passarem, doncs, al debat de totalitat per veure si es pren en consideració la Proposició de llei.

Passaré la paraula al Grup Mixt: Sr. Vicenç Alay.

El M.I. Sr. Vicenç Alay:

Gràcies, Sr. Síndic.

Al nostre programa electoral formulàvem una proposta de redacció d'una llei per eliminar les barreres arquitectòniques i regular l'accessibilitat.

Avui ens trobem en aquest Ple per prendre en consideració una Proposició de llei presentada per Coalició Nacional Andorrana d'acord amb el text treballat en Comissió per l'anterior Consell General i que no va arribar a discutir-se a la Cambra.

En l'exposició de motius de la Proposició de llei es fa referència a la Constitució i, particularment, als drets de la persona, a la qualitat de vida i a la prohibició de qualsevol tipus de discriminació.

És evident que perquè en aquest àmbit aquests drets i aquestes garanties puguin fer-se efectius ens cal una Llei d'accessibilitat.

Sota aquestes premisses, la nostra posició sols pot ser favorable a la presa en consideració de la Proposició presentada per Coalició Nacional Andorrana, sobretot tenint en compte que aquesta regulació afecta no solament el col·lectiu de persones amb dèficits sensorials o motrius, seria motiu suficient, òbviament, sinó perquè afecta també i en gran manera el conjunt de la població; una simple passejada pels nostres carrers posa en evidència un urbanisme nefast pel que fa a l'accessibilitat amb tots els impediments que hom pugui imaginar.

Així mateix, una lectura atenta del text i dels informes que l'acompanyen ens fan lamentar que no s'hi hagi treballat més acuradament.

En aquest sentit hem de dir que subscrivim moltes de les reticències formulades pels Collegis d'Arquitectes i d'Enginyers. En aquest punt volem dir que ens sorprèn perquè en l'exposició de motius queda clar, almenys així es diu, que aquests col·lectius han participat en l'elaboració de la Llei.

Subscrivim també moltes de les reticències formulades pel propi Govern i que hem sentit en la veu del Sr. Secretari de Sindicatura. Perquè una llei sigui operativa ha de ser complible tant pel que fa a les disposicions tècniques com als terminis.

Aquí, sense pretendre ser categòric, crec que correm el risc de voler corregir una accessibilitat nefasta, com dèiem abans, amb unes prescripcions que, per excessives, poden esdevenir inoperants.

Atès el caràcter marcadament tècnic de la Llei, la manca d'un inventari i un catàleg d'accessibilitat i el fet de no disposar d'una valoració dels costos econòmics que la Proposició de llei implica, no ens manifestarem d'una forma més precisa en aquest aspecte de si les prescripcions són o no són excessives o, en tot cas, si són les que han de ser.

Afortunadament, el calendari legislatiu ens dona un marge de temps suplementari, fins al pròxim període de sessions, per a la presentació d'esmenes.

Per a aquesta tasca comptem amb els contactes que pensem mantenir —ja n'hem començat a mantenir algun— amb tots els col·lectius, així com amb els redactors de la Proposició de llei original. Ben segur que això ens permetrà posicionar-nos en temes com la pertinença que la llei sigui, com pot semblar i com s'ha dit, tan detallista o bé si és millor remetre's a un reglament amb el benentès que això no desvirtui el sentit de la llei quant a disposar d'un entorn accessible en el termini més breu.

També serà tenint en compte aquestes informacions que considerarem les prescripcions tècniques i els terminis a establir a fi que, com dèiem abans, la llei no sigui només un compendi de bones intencions, i a fi que sigui una llei complible i realista.

Per acabar, voldria referir-me a l'informe del Govern, el que s'ha llegit abans, on en el seu últim paràgraf diu textualment: "abans de l'aprovació d'una Llei d'accessibilitat el Consell General hauria de disposar d'una valoració aproximada de les despeses que comportaria per a les administracions, l'arranjament dels edificis públics i espais públics existents, així com l'arranjament dels edificis públics de propietat privada. Llavors la llei podria establir amb més elements de judici els terminis previstos per fer accessibles els espais i edificis públics existents", acabo la citació.

Aprofito, doncs, l'avinentsa per demanar al Sr. Cap de Govern que vulgui fer-nos arribar aquesta valoració que, ni que sigui aproximada, ens serà d'una gran utilitat.

Res més. Moltes gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Passo la paraula a l'Agrupament Canillo-Massana.

Sr. Garrallà.

El M.I. Sr. Josep Garrallà:

Gràcies, Sr. Síndic.

L'Agrupament Canillo-Massana està completament d'acord amb l'esperit de la Proposició de llei d'accessibilitat presentada per Coalició Nacional. Ara bé, fent cas als diferents informes que ens ha presentat el Govern, també creiem que és molt necessari i, sobretot, penso que indispensable, poder allargar el temps d'esmenes perquè em sembla que el Sr. Vicenç Alay ha dit que acaba el dia 2 setembre de 1994, i em sembla que no, que s'acaba molt més aviat. Llavors, nosaltres voldríem demanar que s'allargués el termini per presentar esmenes per poder dur a terme tots els estudis que el Govern ha demanat. No obstant això, nosaltres donarem un vot favorable a la totalitat d'aquesta Llei.

El M.I. Sr. Síndic General:

De fet, per precisar, efectivament, si s'obre el termini d'esmenes a partir de l'acceptació avui no és, com ha dit el Sr. Alay, fins al mes de setembre de 1994; s'acaba l'última setmana de juny de 1994. Una altra cosa és la facultat que té Sindicatura per poder allargar els terminis i, en tot cas, efectivament, recullo una mica el sentit dels dos grups parlamentaris que han pres la paraula en aquest sentit.

Passo la paraula a la Coalició Nacional Andorrana.

Sr. Antoni Cerqueda.

El M.I. Sr. Antoni Cerqueda:

L'exposició de motius que acompanya la Proposició de llei d'accessibilitat fa referència al desenvolupament d'un mandat constitucional: garantir els drets de la persona, propiciar una qualitat de vida digna i prohibir qualsevol tipus de discriminació.

Aquesta Proposició de llei entén l'accessibilitat com un dret a no ser discriminat per a totes aquelles persones que, per qualsevol motiu, tinguin reduïda la seva mobilitat o pateixin problemes de comunicació a causa de deficiències sensorials.

Permetin, M.I. Senyors, que faci menció d'una dada que em sembla molt significativa: en termes estadístics, i segons dades de les Nacions Unides, un 25% de la població està temporalment o permanentment en situació de mobilitat reduïda. És, per tant, un problema que afecta 1 de cada 4 persones.

No es tracta de fer una llei vàlida únicament per a persones amb disminucions; per a aquestes persones és una necessitat, però és una millora per a tothom: entre un 10 i un 12% de la gent gran té problemes de

mobilitat; les dones embarassades, els nens, els malalts, les persones amb el cotxet del nen, amb el carro de la compra, etc. Sembla, doncs, prou important per prestar-li tota l'atenció i donar-li màxima prioritat.

La societat en general té tendència a creure que la discapacitat és un problema de l'individu que la pateix i això fa molt difícil emprar accions solidàries per convertir un país en accessible.

El professor Adolf Ratzka, president de l'Institut de Vida Independent d'Estocolm, es preguntava en el decurs del seminari sobre programes de discapacitat celebrat a Costa Rica el proppassat mes de març, per què no pot utilitzar el transport públic en la majoria dels països, si és degut al fet que hagués tingut pòlio fa trenta anys o si el motiu és que els transports públics no estan pensats per a tots els usuaris. Mentre la societat continuï pensant que el problema està en ell, el Sr. Ratzka no tindrà mai transport públic accessible.

No es tracta de fer actuacions benèfiques o caritatives, ni de crear o fomentar institucions que fan sentir els discapacitats com a ciutadans de segona categoria. Es tracta de donar-los la possibilitat que es puguin valer per ells mateixos, que puguin assumir responsabilitats i, en definitiva, que puguin dirigir i gestionar la seva pròpia vida.

I perquè tot això sigui possible hem de convertir Andorra en un país accessible. La nostra responsabilitat com a parlamentaris consisteix en crear el marc jurídic perquè Andorra sigui accessible el més aviat possible.

En l'informe sobre aquesta Proposició de llei que ens ha arribat des del Govern i que ens ha llegit el Sr. Secretari, se'ns diu que el text és excessivament detallista i que tots els aspectes tècnics haurien de regular-se per via d'un reglament.

Efectivament, juntament amb la Proposició de llei s'adjunten uns annexos que constitueixen una regulació tècnica que permet, si aquesta fos la voluntat, una ràpida aplicació de la Llei.

No oblidem que existeixen unes ordinacions dels anys 1977 i 1978 que legislen i reglamenten l'eliminació de barreres arquitectòniques i l'accessibilitat en espais i locals d'ús públic, que han tingut un èxit escàs, per no dir nul, en els seus 7 anys de vigència.

Es tracta d'una normativa fragmentada, incompleta, poc clara i, el que és més greu, segons l'opinió dels col·lectius consultats, que no s'aplica.

La Proposició de llei sobre l'accessibilitat que avui examinem pretén completar i adaptar la normativa existent, donant-li rang de llei.

Aquesta Proposició de llei es va elaborar partint de la realitat del país, consultant les entitats i els collectius cívics, especialment els de discapacitats així com els Col·legis Oficials d'Arquitectes i d'Enginyers i representants del Govern i dels Comuns.

Cal afegir que la disposició addicional quarta d'aquesta Proposició de llei faculta el Govern perquè, mitjançant decret, pugui modificar les prescripcions contingudes en els annexos 1 a 5 que contenen tots els aspectes tècnics de la present Llei.

Un segon problema que se'ns presenta des del Govern és saber si la posada en pràctica d'aquesta Llei serà més o menys cara. Quan un nen amb alguna discapacitat no té accés a la seva escola o quan un ciutadà no pot entrar en un centre de salut, en una església o en un jutjat per problemes de barreres, no es pot parlar de car o barat; estem davant de lesions dels drets humans i constitucionals, a l'educació i a la salut entre altres, és a dir drets regulats i protegits al més alt nivell.

La pretensió bàsica d'aquesta Proposició de llei és que a Andorra mai més no es dissenyi, planegi o construeixi sense pensar en un collectiu de ciutadans que té problemes de mobilitat; i això no comporta increments importants de despesa, el que ja s'ha fet malament cal anar-ho arreglant establint un ordre de prioritats amb un calendari realista i amb les excepcions que calguin, però amb compromisos fermes i no amb termes genèrics i amb posicions ambigües.

Moltes gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Passo la paraula a Nova Democràcia: Sr. Xavier Mora.

El M.I. Sr. Xavier Mora:

Nova Democràcia es manifesta a favor de la Proposició de la llei d'accessibilitat presentada pel grup CNA.

La millora de la qualitat de vida passa també per l'accessibilitat, per la no discriminació de cap ciutadà; així doncs, cal establir unes fases per a la supressió de les barreres arquitectòniques per mitjà d'un catàleg elaborat pel Govern i els Comuns on s'estableixin les prioritats per dur a terme l'accessibilitat a tots els àmbits de vida, sigui social, cultural o lúdica, en funció d'uns compromisos a realitzar en un espai de temps operatiu.

Cal igualment que tot Projecte de llei, a partir d'ara, reculli i s'adapti al compliment de la normativa legal.

Per dur a terme el catàleg de les prioritats, és necessari comptar amb la figura de la Comissió per al Foment de l'Accessibilitat, que estableix la Proposició de llei, a fi

d'obtenir el millor resultat en el seu compliment de la mateixa, implicant els collectius directament relacionats.

Com a primer Consell constitucional, és voluntat de Nova Democràcia participar com a grup parlamentari en el desenvolupament legislatiu de la Constitució, en el seu article 6 com és en aquest cas.

Res més.

El M.I. Sr. Síndic General:

Pel Grup Lliberal passo la paraula al Sr. Marc Forné.

El M.I. Sr. Marc Forné:

Gràcies, Sr. Síndic.

Com a membre de la Comissió d'Ordenament del Territori i del Medi Ambient i el Grup Lliberal en pes, sobre els principis que inspira la Llei, evidentment, no podem sinó estar-hi d'acord. Era una Llei també necessària perquè aquests principis vénen de la mateixa Constitució, com ha dit el Sr. Cerqueda que l'ha presentat. Amb el que també estem d'acord en aquest cas és en l'informe del Govern sobre la manera en què està pensada.

Imagino que aquesta Llei, com d'altres, són lleis preparades anteriorment i convé que siguin portades davant del Parlament perquè es puguin discutir, es puguin esmenar en allò que sigui necessari i puguin arribar, sobretot, a ser promulgades perquè permetin una execució reglamentària bastant ràpida. Perquè hi ha feina per temps per adaptar tot el que s'ha d'adaptar d'Andorra i perquè les noves construccions aviat s'hagin de fer, com moltes ja es fan tanmateix, amb accessibilitat assegurada.

Ara bé, coincidim —crec que en general— amb el fet que potser es pot fer una llei menys reglamentista i que el Reglament estigui a l'abast del Govern, tal com diu el Ministeri. És evident que hi ha un progrés tecnològic en moltes matèries que és més ràpid que l'activitat legislativa a vegades, i potser convé que moltes matèries quedin a mans del Reglament del Govern, perquè puguin adaptar-se a les noves situacions i, fins i tot, a les noves expectatives de tot el sector que afecta aquesta Llei. I també per una raó: perquè igualment s'ha de fer complir una llei que un reglament, és a dir, que els mitjans d'execució i de compliment són els mateixos. Una llei s'ha de complir i un reglament, naturalment, també. I com han dit alguns companys també s'ha de reconèixer que moltes lleis i moltes ordinacions de l'anterior Consell General brillaven per la manca de compliment en molts casos.

Això, en temes com aquest, ja no seria presentable avui dia; per tant, quan es fa una llei hem de tenir en compte que sigui realment aplicable immediatament amb tots els seus terminis i amb tots els seus temps d'aplicació segons les dificultats que presenti, però en què la voluntat sigui de complir-la.

En aquest sentit, una bona proposta que aporta la Llei crec que és la Comissió de seguiment, la legislació, tal com s'ha dit, que potser sí que és la via per evitar que dins del Govern quedi el Govern també carregat amb una responsabilitat més gran cada vegada de fer complir i fer complir coses amb un augment de la nòmina estatal i de la nòmina comunal, destinada únicament al seguiment. A més a més, crec entendre que el seguiment fet amb participació de la gent més afectada per aquesta Llei pot provocar més motivació en qui ho hagi de fer seguir i crec que aquesta part de la Llei és de les més interessants que hi ha.

A partir d'aquí, com d'altres grups, demanaré al Sr. Síndic que, en ús de les seves facultats, ens doni deu dies més com a mínim, de termini, amb la qual cosa ens n'anem al mes de setembre de 1994, i així podrem treballar-hi a l'estiu, perquè necessitem parlar amb els professionals afectats pel ram i també estudiar més a fons els informes del mateix Govern sobre aquest tema.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Passo la paraula al Sr. Josep Anton Ribes, per l'Agrupament Nacional Democràtic.

El M.I. Sr. Josep Anton Ribes:

Gràcies, Sr. Síndic.

En primer lloc voldria manifestar que l'Agrupament està disposat a donar suport plenament a la iniciativa de Llei que ha presentat el CNA com a Proposició de llei, i que compartim plenament els anhels que aquí es manifesten.

Malgrat això, i sense entrar en el detall ni en l'articulat de dit Projecte de llei, voldríem fer palès que pensem que aquest Projecte de llei podria tenir problemes de realització, especialment pel que fa referència a les dates del seu compliment.

L'Agrupament està, doncs, disposat a prendre en consideració dit Projecte de llei, analitzar-lo, millorar-lo si convé i presentar les esmenes corresponents, sempre tenint en compte el que realment és realitzable: donades les circumstàncies econòmiques actuals, els termi-

nis de realització, aplicació i adequació que s'han de tenir en compte per poder votar una Llei d'accessibilitat que veritablement tingui possibilitats de ser realment aplicada i no quedar en un calaix de l'oblit.

És tot, Sr. Síndic.

El M.I. Sr. Síndic General:

Passo la paraula al Sr. Vicenç Alay.

El M.I. Sr. Vicenç Alay:

Gràcies, Sr. Síndic.

Abans havia comptat, he dit que afortunadament passàvem al segon període de sessions, perquè havia comptat que, comptant els dies hàbils, sortíem del mes de juny de 1994 i entràvem al mes de juliol del 94, comptat com a dia no hàbil el dia 24, que no sé si no ho és o ho és.

El M.I. Sr. Síndic General:

És no hàbil.

El M.I. Sr. Vicenç Alay:

És no hàbil? Llavors en quinze dies ens n'anem al mes de juliol de 1994, si no compto malament, és a dir, sortiríem fora del període de sessions.

Bé, sigui com sigui, en tot cas, si els meus comptes fossin equivocats, nosaltres, IDN, demanàriem, com han dit d'altres grups a la Cambra, que s'allargui el termini d'esmenes per poder treballar en aquest tema.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

De fet, recullo, ja ho he dit abans, les manifestacions expressades pràcticament pel conjunt de Grups parlamentaris sobre l'ampliació del termini d'esmenes i així ho plantejaré a Sindicatura en el moment de fer la publicació.

Vistes les manifestacions dels diferents Grups parlamentaris, proposo la presa en consideració per assentiment de la Cambra, de la Proposició de llei d'accessibilitat.

S'aprova per assentiment.

Doncs, no hi ha res més a tractar.

S'aixeca la sessió.

(Són les 19h50)